

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8186

гр. София, 29.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **10523** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по молба за допускане на обезпечение на предявения от [фирма], с молба, към исковата молба вх. № 36981/28.10.2021 г. на АССГ. Предмет на исковата молба е прогласяване нищожност на решения №№ 10545 и 10560 от 19.10.2021 г., постановени по адм. дело 8737/21 г., по описа на ВАС, IV отделение иск с правно основание чл.128, ал. 1, т. 8 от АПК, чрез налагане на обезпечителна мярка по чл.397, ал.1, т.3 от ГПК, вр.чл.144 от АПК: спиране на изпълнението на решение № 10545 от 19.10.2021 г. в частта, с която [фирма] е осъдено да заплати на обединение Х. М. С. сумата 30000 лева, разноски дза производството пред ВАС. Искането е и за спиране изпълнението на Решение № РД12-134/10.05.2021 г. на изпълнителен директор на [фирма] за избор на изпълнител на обществена поръчка с предмет „Проектиране и строителство на разширение на метрото в С., линия 3, етап III – участък под [улица]от км 4+340,00 до км 1+280 с три метростанции по обособени позиции в частта за първа обособена позиция – проектиране и строителство на метроучастък от км 2+581,20 до км 1+290 с една подземна станция /МС2, междустанционна вентилационна уредба/ВУ/ и оборотен участък. В молбата за допускане обезпечение на иска по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК се сочи, че правата на ищеца ще бъдат значително засегнати и затруднени с осъждането му да заплати на страна в съдебното производство по което ВАС е постановил сочените съдебни решения, разноски в размер на 30000 лева. На следващо място – ако се изпълнява решението от проведена обществена поръчка по определяне на изпълнител, какъвто ищецът не е, ще се стигне, при евентуално уважаване на иска и постановяването на окончателен съдебен акт в полза на [фирма] до отмяна на всички действия, извършени по осъществяването ѝ и неоправдано разходване на средства. Противно на изискванията, ищецът молител, във връзка с направеното искане за спиране на изпълнението не предлага гаранция във връзка с изискването

на чл. 390, ал. 4 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК.

Молбата е допустима, като направена от страна по висящо исково производство-ищец /чл.389 от ГПК, вр.чл.144 от АПК/.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

За допускане на обезпечението, е необходимо молителят/ищец да установи, че искът, предмет на обезпечението е допустим и вероятно основателен, както и че е налице интерес от обезпечението.

Разпоредбата на чл. 391, ал. 1, т. 1 ГПК предвижда, че обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението и ако искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства.

Съгласно чл. 391, ал. 1, т. 2 ГПК обезпечение на иска се допуска в случаите, когато е налице интерес от обезпечаването, защото без него за ищеца би станало невъзможно или би се затруднило осъществяването на правата по решението, и може да се допусне и без извършването на преценка на вероятната му основателност в хипотезата на представена гаранция в определения от съда размер, съгласно чл. 180 и чл. 181 ЗЗД. Функцията на гаранцията е обезщетителна, тъй като, съгласно чл. 391, ал. 3 ГПК, при неоснователност на обезпечението нейното предназначение е да обезщети ответника за претърпените вреди като последица от наложената обезпечителна мярка. Като се има предвид, че в случая в производството по чл. 128, ал. 1, т. 7 от АПК ответник е административният орган, издал изпълнителното основание, съдът намира, че за допускане на обезпечението на този иск поначало е неприложима хипотезата на чл. 391, ал. 1, т. 2 ГПК, поради което тази хипотеза не следва да се обсъжда. Следва да се посочи и това, че доколкото предмет на влязлото в сила решение № РД12-134/10.05.2021 г. на изпълнителен директор на [фирма] за избор на изпълнител на обществена поръчка, не може да се определи размерът на преките и непосредствени вреди, които ответникът ще претърпи, ако обезпечението е неоснователно /чл. 391, ал. 3 ГПК, вр.чл.144 от АПК/. Аргумент в подкрепа на това разбиране е, че при евентуална неоснователност на обезпечението самата обезпечителна мярка няма да изпълни основната си обезщетителна функция, тъй като ответникът /административният орган/ ще претърпи несъразмерими вреди от реализиране на обществената поръчка за обект с национално значение. Каквато и гаранция да бъде определена, тя би била несъразмерна с вредите, които ще понесат участниците в обществената поръчка – възложител и избран изпълнител, оа най засегнат ще е обществения интерес, за задоволяване на който е проведена процедурата, оспорвана от ответника с искането за прогласяване нищожността на съдебно решение по проверка законосъобразността на тази процедура.

С оглед на изложеното съдът дължи преценка за осъществяването само на хипотезата по чл.391, ал.1, т. 1 от ГПК, вр.чл.144 от АПК:

Предпоставките- интерес от обезпечението /когато без него е невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението/ и убедителни писмени доказателства за вероятната основателност на иска, следва да са налице кумулативно.

В случая липсва първата предпоставка за налагане на исканата обезпечителна мярка-интерес от обезпечението, по следните съображения:

Към молбата за допускане на обезпечение, освен официални документи, установяващи развила се процедура по възлагане на обществена поръчка – от решение за откриване, решение за класиране, решение на КЗК и решенията на ВАС, ищец не противопоставя писмени доказателства, които да създадат предполагаема оборимост

на актове от процедурата, водещи до предполагаема нищожност на решенията на ВАС.

В случай, че исковата молба бъде отхвърлена и отпадне допуснатото спиране на изпълнението на процесното решение № РД12-134/10.05.2021 г. на изпълнителен директор на [фирма], тогава молителя трябва да понесе негативи от неоснователната претенция, а загубите за обществото от неизпълнение на проектирането и строителствата на обект с национално значение ще се отразят върху обществеността, без значение в столицата или изобщо.

Настоящото определение не препятства ново искане за допускане на обезпечителна мярка тъй като не формира сила на пресъдено нещо. Това разрешение е възприето в Тълкувателно решение № 1 от 21.07.2010 г. на Върховния касационен съд по т. д. № 1/2010 г., по описа на ОСГТК, в съответствие с което процесуалният закон не установява забрана искането за допускане на обезпечение да бъде направено повторно в хода на производството и съответно да бъде разгледано от съда във всяко положение на делото.

По отношение искането за спиране изпълнението на решение на ВАС, постановено в частта за разноси, това решение се ползва с изпълнителна сила, но по отношение на страните в полза на които е уважено искането, както и тази, в тежест на която се възлага изпълнението. Молителят може да оспори на самостоятелно основание действия на органа по изпълнението, какъвто не е ВАС, при възможностите за защита на длъжника в изпълнителното производство. Следващо – хипотетичната теза за основателност на претенцията за прогласяване нищожност на тези съдебни решения не се установява, като налично основание за спиране на изпълнението на актове на съда и на решение на органа, който го е постановил. За да бъде допуснато обезпечение с оглед разпоредбата на чл. 391 от ГПК, вр. чл. 144 АПК следва да са налице следните кумулативно дадени предпоставки: 1). бъдещите иски да са допустими; 2). да са вероятно основателни; 3). да е налице обезпечителна нужда за молителя и 4). поисканите обезпечителни мерки да са адекватни на обезпечителната нужда. Липсата на която и да е от посочените предпоставки обуславя неоснователност на молбата за обезпечение на иска. Както се спомена поисканите обезпечителни мерки са несъответни и по основанията на иска, както и са неадекватни на обезпечителната нужда на молителя/ ищец.

С оглед на горе изложеното, молбата за допускане на обезпечение на предявения иск с правно основание чл.128, ал. 1, т. 8 от АПК следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран така, Софийски градски административен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл.389 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, молбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] за допускане на обезпечение на иск по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК чрез налагане на обезпечителна мярка по чл.397, ал.1, т.3 от ГПК, вр.чл.144 от АПК: спиране на изпълнението на решение № 10545 от 19.10.2021 г. в частта, с която [фирма] е осъдено да заплати на обединение Х. М. С. сумата 30000 лева, разноси за производството пред ВАС; спиране изпълнението на Решение № РД12-134/10.05.2021 г. на изпълнителен директор на [фирма] за избор на изпълнител на обществена поръчка с предмет „Проектиране и строителство на разширение на метрото в С., линия 3, етап III – участък под [улица]от км 4+340,00 до км 1+280 с три метростанции по обособени позиции в частта за първа обособена позиция – проектиране и строителство на метроучастък от км 2+581,20 до км 1+290 с една

подземна станция /МС2, междустанционна вентилационна уредба/ВУ/ и оборотен участък..

Определението може да бъде обжалвано чрез АССГ пред Върховен административен съд в 7-модневен срок от съобщаването му.

След влизане на определението в сила, делото да се докладва за следващи процесуални действия.

Съдия: